

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13Csr/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323202470
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8323202470.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu: A. A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpený advokátkou zapísanou v zozname SAK pod č. 7668: JUDr. Vlasta Pastorková, so sídlom Strojárska č. 3998, 069 01 Snina, IČO: 51 339 820, proti žalovanému: B. SK, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom F. č. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpený advokátom zapísaným v zozname SAK pod č. 1730: JUDr. Martin Bašista, so sídlom Štefánikova č. 8, 058 01 Poprad, IČO: 37 880 381, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením súdneho úradníka.

III. Súd žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením súdneho úradníka.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 05.05.2026 bola Okresnému súdu Humenné doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia tak, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej a mediačnej, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Dunajská 15, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, pod č. k. AHC/0715/0001 zo dňa 02.11.2015. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.04.2016 od súdneho exekútora H. A. I. dostal Upovedomenie o začatí exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorým bol rozhodnutý spor, ktorý rozhodcovská doložka nepredvídala, táto sa na spor medzi žalobcom a žalovaným nevzťahuje s tým, že táto ani nebola individuálne dohodnutá medzi stranami sporu, nebola uzavretá podľa právneho poriadku SR a rozhodcovský rozsudok prekračuje dosah rozhodcovskej doložky. Poukázal na to, že žalobca so žalovaným nikdy nebol v žiadnom právnom vzťahu. So žalovaným obchodovala len spoločnosť G. J. E., ktorej konateľom bol žalobca a ktorá zanikla dňa 10.03.2016 v dôsledku zlúčenia. V rozhodcovskom konaní bola predložená Zmluva o všeobecných nákupných podmienkach zo dňa 02.09.2014, uzatvorená medzi žalovaným a spoločnosťou G. J. s. r. o., ktorej konateľom bol žalobca a ktorú podpísal iba ako konateľ, nie ako fyzická osoba, pričom do zmluvy dodatočne boli dopísané osobné údaje žalobcu ako ručiteľa. Podľa žalobcu v zmluve sú neurčité označenia zmluvných strán, čo vyvoláva neurčitost' a nejasnost' právneho úkonu a jeho jednotlivých ustanovení, týkajúcich sa najmä práv a povinností zmluvných strán, z čoho vyplýva, že rozhodcovská doložka čl. XII. zmluvy sa nemôže vzťahovať aj na ručiteľa, keďže nie je určitá, je v rozpore s dobrými mravmi a nie je v súlade s platnými právnymi predpismi. Rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu práv

spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Podľa žalobcu ručiteľský záväzok nevznikol platne, nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný a je zameniteľný s iným, nemá náležitosti právneho úkonu podľa § 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca ďalej uviedol, že mu neboli doručované žiadne písomnosti, nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, nebolo mu umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní a teda priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami zákona a tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a taktiež bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Doteraz žalobcovi nebol doručený ani sporný rozhodcovský rozsudok zákonným spôsobom, a teda ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť a ani vykonateľnosť. Samotný spor vzniknutý z tohto vzťahu nemal byť predložený rozhodcovskému súdu a už vôbec nemal byť rozhodovaný rozhodcami pre spotrebiteľské spory. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Zmluvu o všeobecných nákupných podmienkach zo dňa 02.09.2014 a navrhol vykonať dokazovanie vypočutím strán sporu.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe a prílohám vyjadril tak, že navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na ustanovenie § 41 zákona o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Na námietku žalobcu, že mu neboli doručené žiadne písomnosti týkajúce sa sporu, žalovaný poukázal na tzv. fikciu doručenia s tým, že je toho názoru, že žalobca cielene odmietal prevziať písomnosti týkajúce sa sporu, aby tak oddialil právne následky s tým súvisiace. Ohľadne platnosti ručiteľského záväzku žalovaný poukázal aj na Zmluvu o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci zo dňa 17.12.2014, ktorej účelom bolo zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa - spoločnosti B. SK za účelom prípadného urovnania záväzkov záložného dlžníka - spoločnosti G. J. s. r. o.. Táto zmluva podľa žalovaného preukazuje, že žalobca prejavil svoju vôľu dojednať ručiteľský záväzok, a že nie je len výsledkom následného dopĺňovania údajov. Súčasťou tejto zmluvy je aj kópia zmluvy o všeobecných nákupných podmienkach, ktorá je pripojená k zmluve o zriadení záložného práva. K rozhodcovskej doložke žalovaný uviedol, že táto sa vzťahuje aj na v zmluve dojednaný ručiteľský záväzok, keďže tak odberateľ i dodávateľ, ako aj ručiteľia, súhlasili s prenesením rozhodovacej právomoci na rozhodcovský súd. Žalovaný ďalej dodal, že nie sú splnené zákonné predpoklady na zrušenie rozhodcovského rozsudku s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktoré zákon vymedzuje v § 40 ods. 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu. Naopak, zrušenie rozhodcovského rozsudku je vylúčené vzhľadom na ustanovenie § 41 citovaného zákona. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil listinu - zmluvu o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci zo dňa 17.12.2013.

3. Okresný súd Humenné Rozsudkom č. k. 5Csr/1/2016-97 zo dňa 03.10.2017 vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo svojom odôvodnení súd riešil otázku, či na prejednanie veci sa vzťahuje zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. alebo zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní č. 335/2014 Z. z., a či na daný ručiteľský záväzok je potrebné aplikovať občiansky alebo obchodný zákonník podľa toho, či ide o spotrebiteľský charakter sporu alebo nie. Súd dospel k záveru, že sa nejedná o spotrebiteľský charakter sporu, keďže žalobcu ako fyzickú osobu, ktorá má úzke väzby vo vzťahu k obchodnej spoločnosti ako jej konateľ a spoločník, nemožno považovať za spotrebiteľa, nakoľko v danom prípade prevzal ručenie za záväzok tejto spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy (t. j. z obchodnoprávneho vzťahu), a preto súd aplikoval Zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z.. V ďalšom súd riešil, či žalobca podal na súd žalobu v lehote ustanovenej zákonom a za týmto účelom skúmal, kedy bol žalobcovi doručený rozhodcovský rozsudok. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovi bol v rozhodcovskom konaní ako žalovanému v 3/ rade doručovaný sporný rozhodcovský rozsudok poštou doporučené do vlastných rúk, kde túto zásielku si tento neprevzal v odbernej lehote a zásielka bola rozhodcovskému súdu vrátená ako nedoručená dňa 17.12.2015. Keďže žalobca podal žalobu na súd až dňa 05.05.2016, t. j. po márnom uplynutí 60 dennej prekluzívnej lehoty, súd žalobu žalobcu zamietol a nezaoberal sa dôvodmi, pre ktoré žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok.

4. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove Rozsudkom č. k. 23CoSr/1/2018-135 zo dňa 27.03.2019, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 5Csr/1/2016-97 zo dňa 03.10.2017 potvrdil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení predmetného rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil so záverom

súdu prvej inštancie, že v danom prípade bola žaloba podaná po uplynutí lehoty na podanie takejto žaloby, pričom dodal, z priloženého spisu vyplýva, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný na jeho správnu adresu a žalobca ani nikdy netvrdil, že v čase doručovania sa nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska, resp. že si túto zásielku nemohol prevziať, a pokiaľ rozhodcovský súd už pri prvom doručovaní použil možnosť doručiť písomnosť na posledné známe sídlo doporučenou zásielkou, nie je potrebné skúmať, či predtým vynaložil primerané úsilie na zistenie možnosti doručiť žalobcovi rozsudok osobne.

5. Následne dňa 12.06.2019 podal žalobca dovolanie proti Rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 23CoSr/1/2018-135 zo dňa 27.03.2019, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 8Cdo/283/2019-217 zo dňa 26.02.2020 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2019, sp. zn. 23CoSr/1/2018 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení poukázal, že žalobca už v žalobe pred súdom prvej inštancie tvrdil, že mu neboli doručené žiadne písomnosti týkajúce sa sporu, ktoré tvrdenia v odvolacom konaní doplnil o ďalšiu skutočnosť, že sa v čase doručovania rozhodcovského rozsudku nezdržiaval na doručovacej adrese, v dôsledku čoho neboli u neho splnené podmienky pre uplatnenie tzv. fikcie doručenia (§ 47 ods. 2 OSP), o čom doložil do spisu čestné prehlásenia v anglickom a poľskom jazyku. Ďalej dovolací súd uviedol, že odvolací súd sa s doručovaním súvisiacou námietkou týkajúcou sa splnenia podmienok pre uplatnenie fikcie doručenia vôbec nezaoberal, a táto mohla byť významná pre rozhodnutie súdu práve z dôvodu, že žalobca v odvolacom konaní predkladal dôkazy, ktorými sa snažil vyvrátiť správnosť údajov na doručení, a ktorými sa snažil preukázať, že sa v čase doručovania rozhodcovského rozsudku na doručovacej adrese nezdržiaval. Podľa dovolacieho súdu je potrebné si uvedomiť, že s otázkou riadneho doručenia písomnosti súvisí nielen otázka správnosti adresy, na ktorú je písomnosť doručovaná, ale i (v prípadoch, ak sa pri doručovaní uplatňuje tzv. fikcia doručenia) otázka, či boli splnené všetky podmienky pre jej uplatnenie. Až za splnenia oboch týchto predpokladov (t. j. doručovanie na správnu adresu a splnenie predpokladov pre uplatnenie fikcie doručenia) by bolo možné konštatovať účinné doručenie písomnosti.

6. Po vrátení veci z Najvyššieho súdu SR rozhodoval odvolací súd opätovne, po druhýkrát, o odvolaní žalobcu Uznesením č. k. 23CoSr/1/2020-249 zo dňa 17.02.2021, ktorým rozhodol o zrušení Rozsudku súdu prvého stupňa č. k. 5Csr/1/2016-97 zo dňa 03.10.2017 a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd potvrdil správnosť aplikácie zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z. účinného v čase doručovania rozhodcovského rozsudku na tento prípad. Zároveň uložil súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúcimi pre prípadné uplatnenie fikcie doručenia, teda či sa zdržiaval adresát v mieste a na adrese, na ktorú bola zásielka rozhodcovského súdu doručovaná, a či bol zachovaný postup pri doručovaní tak, ako to v tom čase vyžadoval Občiansky súdny poriadok, a za tým účelom mu uložil si opätovne vyžiadať spis Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. AHC/0715/0001 a z jeho obsahu zistiť, či bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu doručovaný riadne v súlade s vtedy platným ust. § 47 ods. 2 OSP, aj s prihliadnutím na judikatúru vzťahujúcu sa na doručovanie. Ďalej odvolací súd uviedol, že v prípade, ak nebude preukázaný spôsob doručenia podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, je nutné vychádzať zo záveru, že žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná včas, nakoľko nedošlo k účinnému doručeniu rozsudku rozhodcovského súdu a následne bude potom povinnosťou súdu prvej inštancie sa zaoberať dôvodmi, pre ktoré žiada žalobca zrušiť rozhodcovský rozsudok.

7. Okresný súd Humenné vo veci opätovne rozhodol Rozsudkom č. k. 11Csr/1/2021-287 zo dňa 08.11.2021 tak, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku pod č. k. AHC/0715/0001 zo dňa 02.11.2015 zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V rámci odôvodnenia sa opätovne zaoberal otázkou účinného doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi, teda či mohlo dôjsť k uplatneniu fikcie doručenia a vo svojom odôvodnení uviedol, že v danom prípade možnosť náhradného doručenia nebola zákonom vylúčená. Žalobca pri prvom doručovaní rozhodcovského rozsudku dňa 25.11.2015 zastihnutý nebol a z doručky vyplýva, že žalobcovi sa oznámil pokus o druhé doručenie na deň 26.11.2015, ktoré doručenie nebolo úspešné, a zásielka bola v tento deň uložená na pošte. Žalobca si počas doby jej uloženia zásielku neprevzal, odosielateľovi sa vrátila dňa 17.12.2015. Sporné ostalo posúdenie podmienky, či sa žalobca v mieste doručovania zdržiaval, keďže žalobca tvrdil, že v čase doručovania rozhodcovského rozsudku sa v dňoch 25.11. až 27.11.2015 na adrese nezdržiaval. Súd dospel k záveru, že obrana žalobcu, prečo nenastala fikcia doručenia rozhodcovského rozsudku, nie je presvedčivá. Hoci žalobca v čase podania žaloby nedisponoval písomnými prehláseniami svojich partnerov o obchodných jednaniach v Poľsku, je

zrejme, že v čase podania žaloby, ako aj v čase ďalšieho priebehu súdneho konania vedomosť o tom, že sa v čase doručovania rozhodcovského rozsudku na svojej adrese nezdržoval, musel mať, napriek tomu tieto tvrdenia neuviedol a dôkazy o nich predložil až v rámci odvolacieho konania. Súd dospel k záveru, že pre neúčinnosť doručovania rozhodcovského rozsudku bolo potrebné preukázať nielen to, že žalobca nebol prítomný pri prvom a druhom pokuse o doručenie zásielky, ale aj počas celej doby, kedy bola zásielka uložená na pošte. Žalobca preukazoval svoju neprítomnosť v dňoch 25. až 27.11.2015, pričom nevedel uviesť, kedy sa vrátil domov. Z týchto tvrdení bez označenia ďalších dôkazov preto súd konštatoval, že v konaní nebolo žalobcom preukázané, že by sa v čase doručovania rozhodcovského rozsudku na svojej adrese nezdržoval. Podľa názoru súdu časom doručovania zásielky do vlastných rúk je potrebné rozumieť nielen prvý deň doručovania a jeho opakovaný pokus v druhý deň, ale tiež čas od oznámenia, že zásielka bola uložená na pošte na vyzdvihnutie, po celú úložnú dobu. Taktiež úpravu „hoci sa v mieste doručenia zdržiava“ je potrebné podľa názoru súdu vykladať v širšom kontexte a nie len pre čas prvého a druhého pokusu o doručenie zásielky, ale po celý čas úložnej doby, kedy by potom úprava fikcie doručenia a možnosť uloženia zásielky na pošte alebo orgáne obce nemala význam. Fikcia doručenia by nenastala v prípade, ak by žalobca vôbec nemal možnosť doručovanú zásielku prevziať. V danom prípade pri doručovaní všetkých písomností z rozhodcovského súdu boli zásielky doručované žalobcovi odosielateľovi vrátené s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“, preto je súd toho názoru, že zásielka vrátená s takouto poznámkou nie je spôsobilá vzbudiť pochybnosť, že sa adresát na určenej adrese nezdržiava. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že fikciou doručenia rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručovaný dňom 17.12.2015, a teda dňom 18.12.2015 mu začala plynúť 60-dňová prekluzívna lehota na podanie žaloby na súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Jej posledný deň pripadol na deň 16.02.2016, no žalobca podal žalobu na súd až dňa 05.5.2016, t. j. po márnom uplynutí 60-dňovej prekluzívnej lehoty, určenej v ustanovení § 41 ZoRK na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd. Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto žalobu zamietol bez potreby skúmania dôvodov uvádzaných žalobcom na jeho zrušenie.

8. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove Rozsudkom č. k. 13CoSr/1/2022-354 zo dňa 07.09.2022, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 11Csr/1/2021-287 zo dňa 08.11.2021 potvrdil, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100% a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V odôvodnení predmetného rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a poukázal na jeho presvedčivé odôvodnenie s tým, že k otázke „zdržiavania sa v mieste doručenia“ podľa názoru odbornej literatúry možno uviesť, že postačuje ak sa účastník v mieste doručenia zdržiaval v čase doručenia oznámenia o tom, že sa bude doručovať opäť, alebo že zásielka bola uložená, pričom tým, že sa účastník dozvie o doručovanej písomnosti a môže si ju vyzdvihnúť je splnená podmienka „zdržiavania sa v mieste doručenia“. Len v prípade, ak si účastník z objektívnych dôvodov nemôže zásielku pri novom doručení alebo v úložnej lehote prevziať, možno dospieť k záveru, že nedošlo k účinnému doručeniu formou fikcie. Je nepochybné, že žalobca sa zdržiaval mimo miesta svojho bydliska počas dní 25.-27.11., no následne sa žalobca zdržiaval v mieste svojho bydliska a nemal žiadnu prekážku, respektíve nepreukázal existenciu žiadnej prekážky, ktorá by mu bránila vyzdvihnúť si uloženú zásielku. Odvolací súd nepovažoval za preukázanú jeho obranu v tom, že mu nebol zanechaný lístok o uložení zásielky tak ako sa s tým správne vypořádaval súd prvej inštancie v bode 31, 32. V kontexte prejednávanej veci je nepochybné tiež prihliadnuť na skutočnosť a dať tejto skutočnosti relevanciu, a to dôvodom, že žalobca ako konateľ obchodnej spoločnosti, ktorá bola primárnym dlžníkom v prejednávanej veci pred rozhodcovským súdom, teda vedel o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní, nakoľko ako konateľ tejto obchodnej spoločnosti si prevzal zásielku o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní, a následne rovnako ako v prejednávanej veci už nepreberal písomnosti doručované mu rozhodcovským súdom, čo v kontexte prejednávanej veci rovnako ako súd prvej inštancie i odvolací súd hodnotí ako účelové konanie v snahe vyhnúť sa následkom rozhodcovského konania.

9. Žalobca dňa 30.11.2022 podal dovolanie proti Rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13CoSr/1/2022-354 zo dňa 07.09.2022, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 7Cdo/30/2023-471 zo dňa 28.06.2023 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove z 07. septembra 2022 sp. zn. 13CoSr/1/2022 a rozsudok Okresného súdu Humenné z 08. novembra 2021 sp. zn. 11Csr/1/2021 zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia uviedol, že dovolací súd je toho názoru, že súdy v základnom konaní nemali predmetné doručenia považovať za podklad pre záver o riadnom doručení jednotlivých zásielok. Ich záver o riadnom doručení je predčasný a nemôže byť považovaný za správny. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že

pošta na zadnej strane odosielateľovi vrátených zásielok vyznačila s odtlačkom pečiariky „zásielku neprevzal v odbernej lehote“, toto tvrdenie sa totiž netýka okolností doručenia, či sa žalobca zdržoval v mieste doručenia, ale jej vyzdvihnutia a je v danom prípade právne bezvýznamné. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe totiž platí, že platnému doručovaniu písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk v zmysle § 47 ods. 2 OSP nedôjde, ak sa adresát v mieste doručenia v čase doručovania nezdržiaval. Podľa § 47 ods. 2 OSP nie je rozhodujúce, či sa adresát v mieste doručenia zdržoval v čase uloženia zásielky, ale iba to, či sa tam zdržoval v čase prvého neúspešného pokusu o doručenie zásielky. V prípade, že sa adresát nezdržoval v mieste doručenia v čase prvého neúspešného pokusu o doručenie, nemohol byť doručovateľom ani upovedomený, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Zdržiavanie sa účastníka mimo územia obce, v ktorej má bydlisko na účely napr. dovolenky, liečenia, prípadne služobnej cesty, spôsobuje, že nie je naplnená podmienka zdržiavania sa v mieste doručenia. Pokiaľ teda súdy v základnom konaní založili svoje rozhodnutia na závere, že rozsudok rozhodcovského súdu bol žalobcovi účinne doručený v zmysle § 47 ods. 2 OSP, spočíva ich rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci, keď v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou posudzovali splnenie predpokladov pre doručenie v zmysle § 47 ods. 2 OSP osobitne pri vyšetrovaní, či sa žalobca v čase doručenia zdržoval v mieste doručenia.

10. Po vrátení veci z Najvyššieho súdu SR súd prvej inštancie opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu v danej veci, vrátane spisu Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. AHC/0715/0001, a vyjadreniami strán, vrátane pojednávania, a zistil tento skutkový stav.

11. Dňa 02.09.2014 bola uzatvorená Zmluva o všeobecných nákupných podmienkach medzi dodávateľom B., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, a odberateľom G. J., s. r. o., IČO: XX XXX XXX, zastúpeným konateľom A. A. B.. Zo zmluvy vyplývajú vedľajší účastníci – ručiteľia, a to A. A. B. a E. I.. Zmluva bola podpísaná dodávateľom v zastúpení konateľa G. C., odberateľom v zastúpení konateľa A. A. B. a ručiteľmi t. j. E. I. a A. A. B.. Predmet plnenia bol vymedzený v čl. I. tejto Zmluvy ako nákup a predaj granulátu na výrobu plastov, špecifikovaný v objednávke, kde obsahom objednávky bude množstvo, druh, vymedzenie času dodávky, požadovaná kvalita a dohodnutá cena, pričom k uzatvoreniu zmluvy postačuje vystavenie objednávky zo strany odberateľa a jej potvrdenie faktickým plnením dodávateľa resp. vystavením faktúry zo strany dodávateľa, čo obe strany považujú za kúpnu zmluvu. Podľa čl. X tejto Zmluvy, ručiteľ berie na seba záväzok, že v prípade, ak odberateľ nesplní z akýchkoľvek dôvodov svoje záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy, je povinný tieto záväzky uspokojiť dodávateľovi. Ručiteľ je povinný uhradiť záväzky za odberateľa bezodkladne potom, čo ho na plnenie vyzval veriteľ, pričom vo výzve nie je potrebné uvádzať dôvod, nakoľko tento vyplýva z obsahu tejto zmluvy. Podľa čl. XII tejto zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe tejto zmluvy alebo súvisiacich s touto zmluvou, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto zmluvy, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s., IČO: XX XXX XXX. Zmluvné strany sa rozhodnutiu vydanému v rozhodcovskom konaní podriadia s tým, že takéto rozhodnutie bude pre zmluvné strany konečné a záväzné.

12. Dňa 17.12.2014 bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci medzi záložným veriteľom B. SK, s. r. o., IČO: XX XXX XXX, a záložným dlžníkom G. J., s. r. o. IČO: XX XXX XXX, zastúpeným konateľom A. A. B., ktorou záložný veriteľ zabezpečil pohľadávky vzniknuté zo Zmluvy o všeobecných nákupných podmienkach zo dňa 02.09.2014, predmetom ktorej je nákup a predaj granulátu na výrobu plastov, ako aj pohľadávky, ktoré vzniknú z predmetnej zmluvy do budúcnosti, vrátane akéhokoľvek príslušenstva predmetných pohľadávok, pričom táto zmluva tvorí prílohu tejto zmluvy.

13. Z Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu, vyplýva, že podľa čl. IX bod 1 písm. b), písomnosti v rozhodcovskom konaní rozhodcovský súd doručuje poštou, osobou oprávnenou prepravovať a doručovať poštové zásielky alebo kuriérom. Podľa čl. IX bod 2 Rokovacieho poriadku Stáleho rozhodcovského súdu, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na uvedené miesto ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené dňom vrátenia nedoručenej zásielky Rozhodcovskému súdu, ak sú zaslané do posledného známeho miesta pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom,

ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti a to aj vtedy, ak sa adresát alebo osoba oprávnená konať v mene alebo za adresáta alebo osoba oprávnená preberať písomnosti za adresáta o tom nedozvie.

14. Zo žalobcom predložených vyhlásení (prvýkrát predložené dňa 23.01.2018 a opätovne predložené dňa 01.07.2020) vyplýva, že v prvom prehlásení, na ktorom nie je uvedený dátum, K. C., L. X, B., A. vojvodstvo v Poľskej republike prehlásil, že žalobca sa v dňoch 25. - 27. 11.2015 zdržiaval v jeho dome. V druhom vyhlásení, na ktorom tiež nie je uvedený dátum, K. C. potvrdil, že v dňoch 25.-27.11.2015 mal obchodné stretnutie so žalobcom vo Varšave ohľadom dodávky materiálov k jeho zmluvám.

15. Z pripojeného rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. AHC/0715/0001 vyplýva nasledovné:

Dňa 09.07.2015 navrhovateľ B. SK, s. r. o. doručil Stálemu rozhodcovskému súdu návrh na vydanie rozhodnutia o zaplatenie 110.000,- Eur s príslušenstvom voči odporcovi v 1/ rade G. J. E., voči odporcovi v 2/ rade ručiteľovi E. I. a voči odporcovi v 3/ rade ručiteľovi A. B..

Stály rozhodcovský súd doručoval E. I., A. B. a spoločnosti G. J. s. r. o. výzvu na podanie žalobnej odpovede a výzvu na ustanovenie rozhodcu. Z doručienky do vlastných rúk vyplýva, že za spoločnosť G. J. s. r. o. bola výzva na podanie žalobnej odpovede doručená tejto spoločnosti dňa 13.08.2015, na doručení je podpis s dodatkom konateľ.

Spoločnosť G. J. s. r. o. dňa 03.09.2015 Stálemu rozhodcovskému súdu doručila vyjadrenie k žalobe, ako aj vyjadrenie k ustanoveniu rozhodcu. Na tomto podaní sa nachádzajú dva podpisy, jeden je totožný s podpisom na doručení a jeden podpis je čitateľný ako I..

Z fotokópie obálky vyplýva, že E. I. si výzvu na podanie žalobnej odpovede neprevzal v odbernej lehote. Táto bola vrátená rozhodcovskému súdu dňa 08.09.2015.

Z ďalšej fotokópie obálky vyplýva, že zásielka doručovaná A. B., ako výzva na žalobnú odpoveď, bola doručovaná dňa 13.08.2015, zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, táto sa vrátila rozhodcovskému súdu dňa 08.09.2015. Na doručení sa tiež uvádza, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie bolo dňa 13.08.2015, opakované doručenie prebehlo dňa 14.08.2015 neúspešne, a v tento deň bol zásielka uložená.

Rozhodcovský súd doručoval oznámenie o zložení senátu spoločnosti G. J. s. r. o., ktoré bolo doručené dňa 21.09.2015, na doručení je podpis s dodatkom konateľ.

Rozhodcovský súd doručoval spoločnosti G. J. s. r. o. vyjadrenie žalobcu, rovnako vyjadrenie žalobcu bolo doručované aj A. B. a E. I., pričom z doručienky vyplýva, že spoločnosť G. J. s. r. o. si vyjadrenie žalobcu prevzala dňa 05.10.2015, na doručení je uvedený podpis. E. I. si zásielku neprevzal v odbernej lehote, rozhodcovskému súdu sa vrátila dňa 28.10.2015. Taktiež A. B. si zásielku v odbernej lehote neprevzal, táto mu bola doručovaná dňa 05.10.2015 s výzvou na opakované doručenie, opakované doručenie prebehlo dňa 06.10.2015 neúspešne, a v tento deň bol zásielka uložená, rozhodcovskému súdu sa vrátila dňa 28.10.2015.

Rozhodcovský súd doručoval rozhodcovský rozsudok spoločnosti G. J. s. r. o., ktorý nebol prevzatý v odbernej lehote, tento bol doručovaný na sídlo spoločnosti dňa 25.11.2015, zásielka sa vrátila rozhodcovskému súdu dňa 17.12.2015.

E. I. si rozhodcovský rozsudok neprevzal v odbernej lehote.

Podľa doručienky na zásielke pre A. B. sa nachádza označenie zásielky ako RR AHC/0715/0001, tiež sa tu uvádza neúspešný pokus o doručenie s výzvou na opakované doručenie dňa 25.11.2015, opakované doručenie prebehlo neúspešne dňa 26.11.2015 a v tento deň bol zásielka uložená. Ďalej sa tu uvádza dátum vrátenia 15.12.2015, dôvod vrátenia je označený ako „neprevzatá v odbernej lehote“ a pečiatka rozhodcovského súdu o prijatí zásielky dňa 17.12.2015.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 16.10.2023, ktorého sa zúčastnili žalobca, právna zástupkyňa žalobcu, právny zástupca žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe a všetkých doterajších písomných i ústnych vyjadreniach v celom rozsahu s poukazom na posledné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, a to najmä v časti jeho odôvodnenia v bode 18., kde sa dovolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorú prezentuje od počiatku tohto konania a teda, že neboli dodržané právne predpisy ohľadom doručovania rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k žalobcovi, a preto má za to, že žaloba bola podaná včas. Poukázala aj na samotnú Zmluvu o všeobecných nákupných podmienkach, konkrétne na rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 12, pričom má za to, že táto rozhodcovská doložka je neplatná a to z dôvodu, že je neurčitá, nebola dojednaná v súlade s právnymi predpismi a teda má za to, že v predmetnom rozhodcovskom konaní rozhodoval rozhodcovský súd, ktorý na to nemal ani právomoc. Zároveň uvedené formulácie označené ako zmluvné

strany nie sú zrozumiteľné a jasné, pretože z tejto zmluvy nie je zrejmé, kto vlastne zmluvnou stranou je. Navrhla aplikáciu zásady contra proferentem, teda aby súd zmluvu vyložil v neprospech toho, kto túto zmluvu vyhotovil, teda v neprospech žalovaného, keďže bol to práve on, kto predmetnú zmluvu formuloval. Navrhla, aby súd podanej žalobe vyhovel, uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesla.

Právna zástupkyňa žalovaného k veci uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na všetkých doterajších písomných vyjadreniach ako aj ústnych prednesoch. Má za to, že žaloba nie je dôvodná, pretože žalobca úmyselne a nedôvodne poukazuje na to, že neboli naplnené podmienky pre doručenie rozhodcovského rozsudku, avšak žalovaný zasielal tento rozsudok na poslednú známu adresu uvedenú v predmetnej zmluve. Rovnako poukázala na to, že hlavný dlžník z tohto záväzkového vzťahu si zásielku prevzal, pričom konateľom hlavného dlžníka bol práve žalobca. Podľa jej názoru žalobca potom tendenčne a účelovo nepreberal zásielku, ktorá mu bola určená do vlastných rúk a snažil sa preukazovať, že sa v čase doručovania oznámenia o náhradnom doručovaní nezdržoval na adrese trvalého pobytu, avšak následne sa na tejto adrese zdržiaval, a teda mohol si v rámci plynutia úložnej doby na pošte túto zásielku prevziať. Námitky o neplatnosti rozhodcovskej doložky považuje za nedôvodné. Má za to, že rozhodcovská doložka v znení, v akom bola uvedená v zmluve, je dojednaná platne a v súlade s právnymi predpismi a teda aj celé rozhodcovské konanie prebehlo v súlade so zákonom. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby súd podanú žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň nemala žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

17. Na pojednávaní dňa 30.11.2023 žalobca k veci uviedol, že o tom, že má nejaký problém, a že sa vedie nejaké súdne konanie, sa dozvedel, až keď mu prišlo od exekútora oznámenie o začatí exekučného konania. Následne oslovil právnu zástupkyňu, s ktorou išli nahliadnuť do tohto spisu, kde si v exekučnom spise od fotil tento rozhodcovský rozsudok, lebo tento mu doposiaľ nebol doručený. Snažil o opätovné doručenie tohto rozhodcovského rozsudku, kde aj požiadal rozhodcovský súd o jeho zaslanie, avšak nebolo mu nič zaslané. Isto o to žiadal poštou, ale nemá k tomu žiaden doklad. Na otázku súdu, aby sa vyjadril k skutočnosti, že takáto žiadosť nie je súčasťou pripojeného rozhodcovského spisu, sa žalobca k tomuto nevedel vyjadríť. Následne telefonicky kontaktoval rozhodcovský súd, kde mu zdvihla nejaká mladá pani a povedala, že mu nič doručovať nebudú, keďže doteraz nepreberal zásielky a už poslali niečo pánovi I.. Nepamätal si presne, kedy to bolo, ale asi vtedy, keď sa boli pozrieť do tohto exekučného spisu, takže to bolo niekedy v roku 2016. Komunikoval aj s pánom I. a on mu tiež povedal, že žiadal o opätovne zaslanie rozhodcovského rozsudku. No on nemohol čakať donekonečna na doručenie a podal túto žalobu. Exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu je dočasne pozastavená do právoplatného skončenia konania v tejto veci. Má vedomosť o tom, že pán E. I. podal žalobu o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku, konanie bolo vedené v senáte 10Csr JUDr. M. J. tunajšieho súdu, pričom má vedomosť aj o tom, že na prvom pojednávaní po predbežnom právnom názore bola žaloba pánom I. vzatá späť z dôvodu formálnych chýb a konanie bolo zastavené. O tom, či bola podaná opätovná žaloba v tejto veci pánom I., už vedomosť nemá.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ako „ZoRK“) účinného od 01.07.2002, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 25 ods. 1 ZoRK účinného od 01.07.2002, ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

Podľa § 25 ods. 4 ZoRK účinného od 01.01.2015, ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na doručovanie súdnych písomností.

Podľa § 35 ZoRK účinného od 01.01.2015, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Právoplatný rozhodcovský rozsudok ukladajúci vykonať prejav vôle nahrádza tento prejav vôle.

Podľa § 41 ZoRK účinného od 01.01.2015, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 51 ods. 3 ZoRK účinného od 01.01.2015, ak niektorú otázku postupu konania nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak to povaha veci pripúšťa.

Podľa § 158 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) účinného od 01.04.1964 do 30.06.2016, rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa doručuje účastníkom, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk.

Podľa § 47 ods. 1 OSP účinného od 01.09.2003 do 30.06.2016, do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 OSP účinného od 15.10.2008 do 30.06.2016, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

19. V danej právnej veci s ohľadom na predošlý priebeh tohto súdneho sporu je ustálené posúdenie, že je potrebné na danú vec aplikovať ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z., teda v danom prípade nejde o prípad, na ktorý by sa aplikovali normy spotrebiteľského práva. Spornou otázkou ostalo posúdenie, či rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha žalobca v tomto konaní, bol alebo nebol žalobcovi doručený fikciou doručenia.

20. S ohľadom na posledné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v rámci odôvodnenia konštatoval, že zásielka s rozhodcovským rozsudkom nebola doručená žalobcovi, a nenastala ani fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 OSP, pričom tak prvostupňový i odvolací súd sú týmto právnym názorom viazané, súd opätovne preskúmal okolnosti doručovania rozhodcovského rozsudku žalobcovi v kontexte vysloveného právneho názoru Najvyššieho súdu SR.

S poukazom na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 7Cdo/30/2023-471 zo dňa 28.06.2023, súd opätovne uvádza, že pre vznik fikcie doručenia zakotvanej v ustanovení § 47 ods. 2 OSP je predpísané súčasné splnenie nasledovných podmienok: a) možnosť náhradného doručenia nie je zákonom vylúčená, b) adresát písomnosti nebol pri doručovaní zastihnutý, c) adresát sa zdržuje v mieste doručovania, d) doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil, kedy príde písomnosť doručiť znova (s uvedením dňa a hodiny), e) druhý pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný, f) adresát písomností bol vhodným spôsobom upovedomený o uložení písomností na pošte alebo orgáne obce, g) adresát si zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihol. Tieto podmienky sú stanovené kumulatívne, preto ak z nich nie je splnená čo i len jedna, neuplatní sa fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 OSP. Miestom doručenia je spravidla miesto (obec alebo mesto), kde má adresát bydlisko alebo sídlo. V odôvodnených prípadoch môže byť miestom doručenia aj iné miesto pobytu, ktoré sám určí na doručovanie adresát. Zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie v zmysle § 47 ods. 2 OSP vychádza teda z toho, že adresát sa v čase doručovania (t. j. v konkrétny deň) skutočne zdržuje v mieste doručenia a má tak možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať, či vyzdvihnúť. Táto skutočnosť (zdržiavanie sa účastníka v mieste doručenia) je jedným z predpokladov a zákonnou podmienkou pre uplatnenie právnej fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 OSP, pričom nie je rozhodujúce miesto trvalého bydliska ale okolnosť zdržiavania sa na adrese, kam je zásielka určená do vlastných rúk doručovaná. Gramatický výklad slov „hoci sa v mieste doručenia zdržuje“ nemôže byť iný ako ten, že zákon vyžaduje a predpokladá, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručenia skutočne zdržuje a že len nebol zastihnutý tam, kde má doručovateľ písomnosť doručiť. Pri doručovaní poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje zásadne doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielateľovi. Príslušnou poštou vystavená doručenka zachytáva postup pri doručení, vrátane údajov vyžadujúcich ustanovením § 47 ods. 2 OSP, sa potvrdzuje to, čo je v nej uvedené. V zmysle § 45 ods. 2 OSP sa údaje uvedené na doručenke považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke skutočne uvedené. Pokiaľ doručenka neobsahuje údaje, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či

táto podmienka náhradného doručenia je splnená. V takomto prípade je povinnosťou v danom prípade odosielateľa vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka, ktorému bola zásielka doručovaná, navrhnúť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval. Záver súdu o účinnom náhradnom doručení je možný len v prípade zistenia, že adresát sa v mieste doručenia v čase doručovania zdržoval (3Cdo/233/2010). Odosielateľ - Stály rozhodcovský súd však po vrátení zásielky dňa 17.12.2015 s Rozhodcovským rozsudkom č. k. AH-C/0715/0001 adresovaným žalobcovi nevykonal žiadne šetrenie o tom, či sa adresát - žalobca, v mieste svojho bydliska v čase doručenia i v čase náhradného doručenia zdržoval, pričom samotná doručienka, resp. vrátená zásielka adresovaná žalobcovi, takýto údaj neobsahuje. Pošta na zadnej strane odosielateľovi vrátených zásielok vyznačila odtlačkom pečiatky, že adresát „zásielku neprevzal v odbernej lehote“, toto tvrdenie sa však netýka okolností doručenia, či sa žalobca zdržoval v mieste doručenia, ale jej vyzdvihnutia a je v danom prípade právne bezvýznamné. V preskúmvanej veci je z doručení o doručení rozhodcovského rozsudku zrejme, že obsahujú len údaje o tom, že neúspešné pokusy o doručenie s výzvou o opakované doručenie boli vykonané, kedy boli zásielky uložené na pošte a že si adresát zásielky neprevzal v odbernej lehote. Okolnosť, že sa adresát (žalobca) v mieste doručenia v dňoch, kedy boli jednotlivé zásielky doručované (25. - 26. novembra 2015) zdržiaval, doručienka nepotvrďuje (neosvedčuje), pretože žiaden takýto údaj na nej nie je uvedený.

21. Predmetné doručky preto súd v súlade s vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu nepovažoval za podklad pre záver o riadnom doručení jednotlivých zásielok a dospel k záveru, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol žalobcovi účinne doručený v zmysle § 47 ods. 2 OSP, keďže neboli kumulatívne splnené všetky zákonné predpoklady v zmysle citovaného ustanovenia o doručení zásielky tzv. „fikciou doručenia“. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca bol preukázateľne v čase doručovania dňa 25.11.2015 i v čase opakovaného doručovania dňa 26.11.2015 mimo územia Slovenskej republiky, teda mimo miesta svojho trvalého pobytu a adresy doručenia, a teda nebola splnená podmienka podľa § 47 ods. 2 písm. c) OSP. Zároveň z vykonaného dokazovania a zo spisu nevyplýva iný termín doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi, a teda tým nie sú naplnené podmienky ustanovenia § 41 zákona o rozhodcovskom konaní na podanie žaloby, ktorá je tak podaná predčasne. Zároveň podľa názoru súdu, s ohľadom na nedoručenie rozhodcovského rozsudku jednému zo žalovaných v rozhodcovskom konaní – A. A. B., toto rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť.

K vyjadreniam právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní dňa 30.11.2023, ktorá poukazovala na skoršie rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.2.2021 v predmetnej veci, konkrétne na bod 21 jeho odôvodnenia o tom, že je žalobu potrebné považovať za podanú včas a zaoberať sa samotnými dôvodmi, pre ktoré žalobca žiada zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok, súd uvádza, že toto rozhodnutie bolo zrušené Najvyšším súdom SR v rámci dovolacieho konania, pričom tak prvostupňový i druhostupňový súd sú týmto rozhodnutím viazané, a preto na túto argumentáciu súd neprihliadal.

22. Na základe vyššie uvedeného súdu teda nezostávalo iné, ako žalobu zamietnuť v celom rozsahu bez skúmania dôvodov, ktoré žalobca uviedol na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku zo dňa 02.11.2015 pod č. k. AHC/0715/0001, a rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

23. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej sporovej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Povinnosť nahradiť trovy v civilnom sporovom konaní sa spravuje predovšetkým ustanovením § 255 CSP, teda zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov sa pomerne rozdelí. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá.

Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa ust. § 257 CSP (rozhodnutie II. ÚS 31/2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky). V prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospieje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, potom za použitia § 257 CSP náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Ustanovenie § 257 CSP je zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania, by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, a prihliadnúť i na postoj účastníkov v konaní. Súd zdôrazňuje, že aplikácia ust. § 257 CSP je prípustná len vo výnimočných prípadoch a „neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami“ (nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07).

V danom prípade súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by svojou intenzitou odôvodňovali aplikáciu predmetného ustanovenia § 257 CSP, a zároveň takéto skutočnosti netvrdila ani jedna zo strán sporu. Poukazujúc na uvedené súd následne o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu v spore v súlade s §255 CSP, pričom zároveň rozhodol aj o trovách dovolacieho konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. „Exekučný poriadok“ v znení neskorších predpisov.